

Nog geen Nederlandse biologische vis

Het leek zo mooi: biologische vis uit Nederland. Viskwekers waren er klaar voor, nadat ze hun kweeksystemen verbeterd hadden. Maar de gevestigde handelaren in biologische vis en vooral de zuidelijke Europese lidstaten lagen dwars. Nu richten de viskwekers zich op andere manieren om hun vis als duurzaam te vermarkten.

Jarenlang konden Nederlandse kwekers hun vis niet als biologisch verkopen, omdat er geen Europese voorschriften waren. Toen die er eindelijk kwamen en de gesprekken over de regels begonnen, zagen ze hun kans schoon: ze hadden een milieuvriendelijk systeem waar ze op het gebied van welzijn nog van alles aan konden verbeteren. Maar juist dat systeem bleek het probleem bij de besprekingen in Brussel.

>> Recirculatie

Vrijwel alle vis in Nederland wordt gekweekt in grote bassins, waarvan het water na zuivering opnieuw wordt gebruikt. Het waterverbruik is daardoor beperkt en de afvalstroom goed beheersbaar. Bovendien is het energie- en medicijngebruik de laatste jaren sterk verminderd. Het recirculatiesysteem leek een goede basis voor de biologische viskwekerij. Het ministerie van LNV bracht deze kwekerijopzet dan ook in bij de onderhandelingen in Brussel over de toekomstige regels voor de biologische viskwekerij.

Er waren maar een paar manieren om vis biologisch te kweken: in kooien op zee, in vijvers of in stromend buitenwater. Een binnensysteem zat daar niet bij en mocht er ook niet bijkomen, vonden vooral de zuidelijke EU-landen en de gevestigde handelaren. Zo'n kunstmatig systeem zou namelijk niet stroken met het beeld van biologisch als "natuurlijk". Voor Nederlandse kwekers is een buitensysteem echter niet haalbaar, omdat de temperatuur daarvoor in Nederland te laag is. Ze wilden het

recirculatiesysteem best aanpassen, bijvoorbeeld door er natuurlijke begroeiing in aan te brengen. Of door garanties te geven voor een beter dierenwelzijn. Maar zover is het niet gekomen. Tegenstanders wilden zelfs geen eisen formuleren voor gebruik van het recirculatiesysteem. 'Voorlopig hebben we biologische certificering opgegeven', vertelt Marnix Poelman, als onderzoeker nauw betrokken bij de pogingen. 'Het kost te veel inspanning en geld om verder te gaan op die weg. Sowieso is de helft van de kwekers de laatste jaren gestopt, omdat ze het financieel niet meer redden. Al biedt biologisch zeker kansen.'

>> Ander keurmerk

De viskwekers gooien het nu over een andere boeg en proberen voor hun duurzaam gekweekte vis een ander keurmerk te vinden. Ondertussen werken onderzoekers aan verdere verbetering van het systeem. Ze zoeken bijvoorbeeld andere grondstoffen voor het voer. Nu is dat vaak andere vis, maar wellicht kunnen insecten ook voldoende eiwitten leveren. Poelman: 'Daar hebben gangbare kwekers ook wat aan.' Ook onderzoeken ze onder welke omstandigheden vissen zich prettig voelen. Dit werken ze weer verder uit in methoden die aantonen dat de vissen het naar hun zin hebben, zodat viskwekers dat kunnen meenemen in hun managementsysteem. Poelman: 'Misschien kunnen we dan over een paar jaar opnieuw proberen of dit systeem onder de biologische voorwaarden kan vallen. Waarom niet? Vroeger mocht zalm in kooien in zee ook niet, en dat is uiteindelijk ook erkend als biologisch.' (LN)

Tong, een voorbeeld van kweekvis voor de biologische afzet

Meer informatie: Marnix Poelman, t 0317 487035, e marnix.poelman@wur.nl

i www.syscope.wur.nl > transitie > innovatieexperimenten

i www.syscope.wur.nl > dossier technische innovaties